

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.5.2010
SEK(2010) 663 wersja ostateczna

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

Dokument uzupełniający

Wniosek

**dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO i RADY
wdrażającego art. 10 protokołu Narodów Zjednoczonych w sprawie broni palnej oraz
ustanawiającego zezwolenia na wywóz oraz środki dotyczące przywozu i tranzytu dla
broni palnej, jej części, komponentów oraz amunicji**

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

**{COM (2010) 273}
{SEC(2010) 662}**

1. WPROWADZENIE

1.1. Kontekst

W Planie działania służącym realizacji programu haskiego mającego na celu wzmacnianie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej wymienia się jako jedno z działań¹ propozycję zawarcia – w imieniu Wspólnoty Europejskiej² – Protokołu w sprawie nielegalnej produkcji i handlu bronią palną, jej częściami, elementami i amunicją, (zwanego dalej „protokołem NZ w sprawie broni palnej” lub „UNFP”) ³ załączonego do Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej. W programie sztokholmskim *Otwarta i bezpieczna Europa w służbie obywateli*⁴ podkreślono niedawno, że handel bronią niezmiennie zagraża bezpieczeństwu wewnętrznemu UE i potwierdzono, że Unia powinna nadal propagować ratyfikację konwencji międzynarodowych (oraz protokołów), w szczególności tych, które powstały pod auspicjami ONZ.

W komunikacie Komisji w sprawie środków zapewniających większe bezpieczeństwo materiałów wybuchowych, zapalników, sprzętu służącego do wyrobu bomb oraz broni z 18.7.2005⁵ informuje się o potrzebie wdrożenia art. 10 UNFP (zwanego dalej „Art. 10”), w ramach ogólnych prac transpozycyjnych⁶, których celem jest ratyfikacja UNFP w imieniu Unii jako jeden z głównych wyznaczników aktualnej polityki Komisji w zakresie broni palnej. Wniosek dołączony do niniejszej oceny skutków byłby ostatnim etapem tych prac.

W Art. 10 wymaga się od stron stworzenia/udoskonalenia procedur lub systemów skutecznej kontroli wywozu, przywozu i tranzytu broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji.

Komisja negocjowała i podpisała UNFP w imieniu Wspólnoty Europejskiej⁷ na mocy art. 95 (rynek wewnętrzny) i 133 Traktatu WE⁸ (wspólna polityka handlowa⁹, będącą wyłączną kompetencją Unii, której podlegają postanowienia Art. 10). Zawarcie protokołu UNFP przez Unię, które jeszcze nie nastąpiło, stanowi zobowiązanie międzynarodowe UE i jest zgodne z obecną polityką UE w zakresie środków mających na celu ograniczenie rozprzestrzeniania broni strzeleckiej na świecie.

¹ Dz.U. C 198 z 12.8.2005, pkt 4.2., Międzynarodowy porządek prawny, lit. o), s. 20.

² Jeżeli używane jest historyczne odniesienie do „Wspólnoty Europejskiej”, należy pamiętać, że Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym od dnia wejścia w życie „traktatu lizbońskiego” w dniu 1 grudnia 2009 r. zgodnie z art. 1 akapit trzeci Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) (Dz.U. C 115 z 9.5.2008).

³ http://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XVIII-12-c&chapter=18&lang=en

⁴ Dokument Rady UE 17024/09, CO EUR-PREP 3 JAI 896 POLGEN 229 z dnia 2 grudnia 2009 r.

⁵ COM(2005) 329 wersja ostateczna.

⁶ Prace te obejmowały nowelizację dyrektywy 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni w UE, zmienionej dyrektywą 2008/51/WE; nowelizacja ta objęła aspekty UNFP dotyczące rynku wewnętrznego.

⁷ (Decyzja Rady 2001/748/WE z dnia 16 października 2001 r. Dz.U. L 280 z 24 października 2001).

⁸ Obecnie, odpowiednio, art. 114 i 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej /TFUE (Dz.U. C 115 z 9 maja 2008 r.).

⁹ Zgodnie z art. 207 TFUE, wspólna polityka handlowa „jest oparta na jednolitych zasadach, w szczególności w odniesieniu do zmian stawek celnych, zawierania umów celnych i handlowych [...], ujednolicenia środków liberalizacyjnych, polityki eksportowej, a także handlowych środków ochronnych, w tym środków podejmowanych w przypadku dumpingu lub subsydiów. [...]”.

Art. 3 i 207 TFUE stanowią ramy prawne wniosku, który powinien mieć zastosowanie wyłącznie do broni palnej (części i komponentów oraz amunicji) przeznaczonej do użytku cywilnego (a nie wojskowego).

1.2. Konsultacje i wiedza specjalistyczna

Konsultacje z zainteresowanymi podmiotami odbyły się poprzez kwestionariusze oraz zaproszenia na spotkania skierowane do wszystkich państw członkowskich UE oraz zainteresowanych podmiotów prywatnych (przedstawiciele producentów, podmioty zajmujące się cywilnym handlem bronią, myśliwi, kolekcjonerzy, organizacje pozarządowe, instytucje badawcze itp.); założono również specjalne konto e-mail (JLS-FIREARMS@ec.europa.eu), przeprowadzono badanie na potrzeby oceny skutków¹⁰ oraz utworzono grupę roboczą w Komisji, zrzeszającą przedstawicieli różnych służb.

2. KONTEKST POLITYCZNY

2.1. Artykuł 10

W instrukcjach ONZ na temat UNFP wskazano, że: *Protokół wymaga (przepisy obowiązkowe) od państw-stron stworzenia systemu zapobiegającego wywozowi broni palnej do krajów lub przez kraje, które nie zgadzają się na takie operacje; dopilnowania, aby informacje w dokumentach używanych w legalnym przywozie i wywozie były wystarczające do przeciwdziałania nielegalnemu handlowi; oraz poprawy odpowiedzialności i bezpieczeństwa, związanych z systemem przywozu i wywozu, aby zwiększyć w ten sposób kontrolę nad transferami oraz umożliwić lepsze egzekwowanie przepisów. Art. 10 pozwala również (przepisy dobrowolne, opcjonalne) na przyjęcie procedur uproszczonych w przypadku możliwych do zweryfikowania i zgodnych z prawem celów, takich jak rekreacja, naprawy, wystawy.*

Inicjatywa ustawodawcza Komisji dotyczy wyłącznie handlu/transferów do **państw trzecich**. Handel/transfer wewnątrzwspólnotowy jest wyłączony z zakresu uregulowań.

2.2. Definicja broni palnej

Protokół UNFP nie rozróżnia broni palnej używanej do celów cywilnych i broni palnej używanej do celów wojskowych. Niniejsza ocena skutków dotyczy jednak wyłącznie broni palnej do użytku cywilnego. W związku z tym stosowane są odpowiednie kody Nomenklatury scalonej oraz kategorie B, C i D, zgodnie z załącznikiem I, część II do dyrektywy 91/477/WE.

2.3. Skala przywozu/wywozu¹¹

Broń palna do użytku cywilnego, jej części i komponenty oraz amunicja, przekazywane do państw trzecich i pochodzące z państw trzecich w 2007 r.¹²

¹⁰ Ernst and Young/Regioplan.

¹¹ Dane na podstawie kodów Nomenklatury scalonej z bazy Eurostatu.

¹² Analiza Regioplan Policy Research (2008) dotycząca danych na podstawie kodów Nomenklatury scalonej z bazy danych Eurostatu. Inne szczegółowe tabele dotyczące broni palnej do celów rekreacyjnych, rewolwerów i pistoletów, amunicji oraz części i komponentów, zostały ujęte w ocenie skutków.

	Wielkość wywozu	Wartość wywozu	Wielkość przywozu	Wartość przywozu
UE-27	10 359 214	693 877 545 EUR	2 789 587	221 552 424 EUR

3. OPIS PROBLEMU

3.1. Utrzymanie obecnej sytuacji

Krajowe przepisy prawne nie są w pełni zgodne z postanowieniami Art. 10. Wymogi dotyczące licencji przywozowych, środków dotyczących tranzytu oraz procedur uproszczonych nie obowiązują we wszystkich państwach członkowskich.

3.2. Aspekty prawne związane z UNFP

Unia powinna wypełnić zobowiązania międzynarodowe wynikające z podpisania UNFP oraz zawrzeć protokół UNFP. Nie osiągnięto do tej pory harmonizacji wymaganej we wspólnej polityce handlowej w zakresie wywozu broni palnej do użytku cywilnego. Obowiązkiem Komisji jest transpozycja do prawodawstwa unijnego postanowień objętych wyłącznymi kompetencjami Unii (wcześniej Wspólnoty).

3.3. Problemy związane z bezpieczeństwem

Walka z nielegalnym obrotem bronią palną jest niezbędnym elementem walki o zapewnienie bezpieczeństwa i walki z przestępczością. Działania prewencyjne obejmują monitorowanie legalnych transferów broni palnej, nasilenia kontroli i zacieśnienie współpracy między organami krajowymi UE.

Lepsze śledzenie historii broni palnej – od producenta do ostatniego legalnego nabywcy – jest podstawowym celem prewencji. Większa część broni palnej na nielegalnym rynku (lub używanej do nielegalnych operacji) pochodzi z rynku legalnego. Wdrożenie Art. 10 jest jednym ze sposobów na sprostanie tej potrzebie, zgodnie z wolą wspólnoty międzynarodowej. Przestępstwa związane z bronią palną stanowią poważny problem dla społeczeństwa. Społeczeństwo obawia się również nadużyć związanych z legalnie posiadaną bronią palną – dowodzą tego ostatnie tragiczne zdarzenia i śmiertelne ofiary nadużycia broni.

3.4. Problemy gospodarcze

Procedury wywozu i przywozu broni palnej są różne w różnych państwach członkowskich. ONZ podkreśla rolę standardowych procedur i dokumentów, które *mogą również poprawić poziom bezpieczeństwa zgodnie z wymaganiami art. 10 ust. 5 i obniżyć koszty*¹³. Należy również zwrócić uwagę na koszty przestępczości, które nie zawsze można wyrazić w wartościach pieniężnych: egzekwowanie prawa, ubezpieczenia, opieka zdrowotna, obrażenia, zgony, mniejsze możliwości podejmowania pracy w regionach o wysokiej przestępczości, emocjonalny i fizyczny wpływ przestępczości.

¹³ Przewodnik legislacyjny dotyczący wdrożenia UNFP, rozdział 4, s. 441, pkt 103 D.

3.5. Opis problemu i stojące za nim czynniki/przyczyny

Problemy o charakterze ogólnym:

- Unia nie wypełniła jeszcze zobowiązań międzynarodowych w odniesieniu do Art. 10;
- Unia nie zrealizowała jeszcze założeń wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do stworzenia jednolitych zasad dla wywozu, przywozu i tranzytu;
- zagrożenia dla bezpieczeństwa związane z wywozem, przywozem i tranzytem.

Problemy szczegółowe:

- wyprowadzanie broni z legalnego rynku;
- nieskuteczna współpraca między państwami członkowskimi w zakresie śledzenia historii broni palnej;
- nierówności między przedsiębiorstwami działającymi w różnych państwach członkowskich;
- koszty przestępczości.

3.6. Pomocniczość

Zasada pomocniczości nie ma zastosowania w przypadku Art. 10 w związku z wyłączną kompetencją Unii.

4. USTALENIE CELÓW

Cele ogólne:

- wypełnienie zobowiązań międzynarodowych Unii w związku z wdrożeniem Art. 10;
- zapewnienie realizacji wspólnej polityki handlowej, wyłącznej kompetencji Unii;
- przyczynianie się do poprawy bezpieczeństwa.

Cele szczegółowe:

- zapewnienie jednolitych zasad w podejściu wszystkich państw członkowskich do Art. 10;
- ograniczenie (ewentualnego) wyprowadzania broni palnej z legalnego rynku i zapewnienie śledzenia historii;
- przyczynienie się do zapobiegania nierównościom pomiędzy przedsiębiorstwami UE w odniesieniu do procedur wywozu, przywozu i tranzytu.

Cele operacyjne:

- zapewnienie skutecznego i bezpiecznego systemu wywozu/przywozu;

- zapewnienie skutecznego i bezpiecznego tranzytu;
- zapewnienie określonego poziomu harmonizacji w najmniej obciążający sposób.

W odniesieniu do bezpieczeństwa, ograniczenie wyprowadzania broni z rynku legalnego oraz zapewnienia lepszego śledzenia historii jest równocześnie celem całego protokołu UNFP.

5. OPRACOWANIE WARIANTÓW STRATEGICZNYCH

Wariant 1) Brak działania ze strony UE (*status quo*): Opisane problemy nie zostaną rozwiązane, Art. 10 nie zostanie wdrożony, a protokół UNFP nie zostanie zawarty (ratyfikowany). Unia nie dotrzyma swoich zobowiązań politycznych i międzynarodowych.

Wariant 2) Rozporządzenie zakładające skuteczność, pozwalającą osiągnąć optymalne bezpieczeństwo: Stworzenie rygorystycznego, skutecznego systemu. Wdrożenie wyłącznie obowiązkowych postanowień Art. 10 (bez procedur uproszczonych).

Wariant 3) rozporządzenie zakładające wydajność dla podmiotów prywatnych: Zwrócenie uwagi na wydajność systemu, a przez to obniżenie do minimum obciążenia podmiotów prywatnych.

Wprowadzenie dobrowolnych postanowień dotyczących procedur uproszczonych. **Wariant 4) rozporządzenie zakładające wydajność dla organów krajowych:** zwrócenie uwagi na wydajność systemu, a przez to obniżenie do minimum obciążenia podmiotów publicznych.

6. OCENA PORÓWNAWCZA WARIANTÓW STRATEGICZNYCH

	Kryteria oceny ¹⁴	Wariant 1	Wariant 2	Wariant 3	Wariant 4
Przydatność	Wypełnienie zobowiązań międzynarodowych Unii w związku z wdrożeniem Art. 10 UNFP.	0	√√	√√	√√
	Zapewnienie realizacji wspólnej polityki handlowej jako wyłącznej kompetencji Unii w odniesieniu do wywozu, przywozu i tranzytu broni palnej do użytku cywilnego	0	√√	√√	√√
	Przyczynianie się do wzrostu bezpieczeństwa w odniesieniu do broni palnej do użytku cywilnego	0	√√	√	√

¹⁴ Warianty strategiczne ocenione według rankingu: najbardziej pozytywny (√√), pozytywny (√), neutralny (0) oraz negatywny (-) lub najbardziej negatywny (- -), dla każdego z kryteriów oceny.. Niektóre warianty wiążą się z kompromisem i mają skutki zarówno pozytywne, jak i negatywne, w odniesieniu do kryteriów oceny. Używana definicja wpływu netto oznacza różnicę między wpływem pozytywnym a wpływem negatywnym.

Wykonalność	Trudności/ryzyko związane z transpozycją	Nie dotyczy	-	-	0
Wpływ społeczny / na bezpieczeństwo	Wpływ na przestępczość, terroryzm i bezpieczeństwo	0	√√	√	√
Skutki ekonomiczne	Koszty finansowe i administracyjne	0	--	-	-
	Wpływ na konkurencyjność, handel i przepływy inwestycyjne	0	-	√	-

6.1. Ocena konsultacji z zainteresowanymi podmiotami

Państwa członkowskie i organizacje pozarządowe uważają, że Art. 10 jest przydatnym narzędziem służącym do zapobiegania przypadkom wyprowadzania broni palnej z legalnego rynku. Podmioty prywatne uważają, że obecne przepisy prawne są wystarczająco rygorystyczne w państwach członkowskich, i że wdrożenie Art. 10 miałoby negatywny wpływ na MŚP. Wyrażono obawy w związku ze środkami dotyczącymi tranzytu. Zezwolenia na wielokrotny wywóz oraz limit czasowy przetwarzania wniosków zostały uznane przez podmioty prywatne i organizacje pozarządowe za zalety. Prywatne podmioty są zwolennikami uproszczonych procedur czasowego wywozu/przywozu. Niektóre państwa członkowskie wołałyby ograniczyć stosowanie procedur uproszczonych do myśliwych i strzelców sportowych.

7. PREFEROWANY WARIANT STRATEGICZNY

Preferowany wariant strategiczny opiera się na ocenie wymienionych wariantów strategicznych oraz na konsultacjach z podmiotami prywatnymi i publicznymi.

Główna dziedzina interwencji UE	Najważniejsze cechy preferowanego wariantu strategicznego
Zakres zezwoleń	Rozporządzenie wdrażające postanowienia obowiązkowe Art. 10 UNFP w całej UE
	Procedury uproszczone (postanowienia dobrowolne) w przypadku przywozu/wywozu czasowego w możliwych do zweryfikowania i zgodnych z prawem celach takich jak myślistwo, strzelectwo sportowe, ocena, wystawy i naprawy

Główna dziedzina interwencji UE	Najważniejsze cechy preferowanego wariantu strategicznego
Warunki stosowania zezwoleń	Podmioty prywatne uzyskują „zawiadomienie o braku zastrzeżeń” od państwa tranzytu i przekazują je państwu wywozu
	Stosowanie otwartych zezwoleń na wielokrotny wywóz
	Stosowanie milczącej zgody w odniesieniu do wymogów dotyczących tranzytu
Warunki rozpatrywania wniosków o zezwolenia	Państwa członkowskie wskazują osobę/urząd/departament odpowiedzialny za procedurę wydawania zezwoleń
	Ograniczony czas trwania procesu wydawania zezwoleń
	Wprowadzone mogą być dokumenty elektroniczne
	Dokumenty mogą być standardowe

7.1. Ocena preferowanego wariantu

Przydatność/Cele do osiągnięcia: zobowiązania międzynarodowe UE; spójny system handlu UE; ściślejsza współpraca między państwami członkowskimi; wspólna polityka handlowa w tej dziedzinie; ściślejsza kontrola wywozu/przywozu; mniej możliwości zmiany zastosowania broni. **Wykonalność:** W związku z postanowieniami obowiązkowymi niektóre państwa członkowskie mogłyby uznać dostosowanie procedur krajowych za niezbędne. **Wpływ społeczny / na bezpieczeństwo:** Postanowienia obowiązkowe mają pozytywny wpływ na bezpieczeństwo, ponieważ zmniejsza się ryzyko wyprowadzania broni palnej z legalnego rynku. Milcząca zgoda nieznacznie zmniejsza pozytywny wpływ. Preferowany wariant prawdopodobnie poprawi bezpieczeństwo wewnętrzne oraz bezpieczeństwo obywateli w UE i państwach trzecich. **Obciążenie administracyjne i koszty finansowe:** Wymogi obowiązkowe mogą nakładać na przedsiębiorstwa koszty administracyjne, które są złagodzone przepisami dobrowolnymi i innymi proponowanymi środkami, takimi jak: milcząca zgoda, zezwolenia na wielokrotny wywóz; maksymalny czas rozpatrywania wniosków. Milcząca zgoda pozwoli zmniejszyć ryzyko opóźnienia w przypadku tranzytu. Przewidywany jest nieznaczny wpływ negatywny na organy państw członkowskich, które nie stosują jeszcze przepisów obowiązkowych. **Wpływ na konkurencyjność, handel i przepływy inwestycyjne:** Wdrożenie jednolitych przepisów może mieć pozytywny wpływ w związku ze zmniejszeniem różnic w przepisach stosowanych obecnie w różnych państwach członkowskich, które stanowią potencjalne zakłócenie konkurencji. Procedury uproszczone mogą również oddziaływać pozytywnie. **Skutki dla państw trzecich:** Można również zakładać pozytywny wpływ na bezpieczeństwo w państwach trzecich. Bezpieczeństwo jest warunkiem wstępnym rozwoju gospodarczego i społecznego.

8. OCENA KOSZTÓW FINANSOWYCH I ADMINISTRACYJNYCH PREFEROWANEGO WARIANTU STRATEGICZNEGO

Ocena opiera się na (ograniczonych) danych udostępnianych przez organy publiczne i podmioty prywatne oraz na danych pochodzących z baz Eurostatu.

A. Obecna sytuacja

I. Oszacowanie liczby zezwoleń

Na podstawie a) zezwoleń wydanych w państwach członkowskich, które przekazały dane (ok. 14 000), b) wielkości przywozu i wywozu w tych państwach członkowskich (5 806 736) oraz c) wielkości wywozu i przywozu w całej UE = 13 148 801¹⁵ oraz przy założeniu, że pozostałych 16 państw członkowskich ma podobne procedury wydawania zezwoleń, można oszacować, że łączna liczba zezwoleń w 27 państwach członkowskich wyniosłaby około 35 000 (14 000 x 2,5).

Wartość szacunkowa rocznej liczby zezwoleń wynosiłaby zatem **25/30 000**, co pośrednio potwierdza jeden z podmiotów prywatnych, który wspominał o 15/20 000 zezwoleń na wywóz oraz 5 000 zezwoleń na przywóz rocznie.

II. Oszacowanie obecnych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa

Przygotowanie wniosku zajmuje między 1 a 4 osobogodziny, czyli **średnio 2 godziny**. Przy zastosowaniu standardowej **stawki 50 EUR/godz.** łączne obciążenie administracyjne można oszacować na 100 euro za jedno zezwolenie. Wartość szacunkowa obecnych kosztów administracyjnych ponoszonych przez przedsiębiorstwa mieści się w zakresie między **2 500 000 EUR a 3 000 000 EUR rocznie**.

III. Oszacowanie obecnych kosztów ponoszonych przez organy publiczne w państwach członkowskich

Żaden z zapytanych urzędów nie był w stanie oszacować niezbędnych zasobów (w osobogodzinach na zezwolenie) ze względu na brak takich danych.

B. Sytuacja w przyszłości

• Oszacowanie wpływu przepisów obowiązkowych w ramach preferowanego wariantu strategicznego

Oszacowanie opiera się na łącznym czasie, wymaganym do zastosowania przepisów, wynoszącym 5-10 godzin, zależnie od udziału państw tranzytu, co odpowiada obciążeniu administracyjnemu w wysokości 250-500 EUR na jedno zezwolenie.

• Wpływ wdrożenia przepisów obowiązkowych na państwa członkowskie

Większość państw członkowskich uznała, że wpływ na strukturalne koszty administracyjne będzie nieznaczny.

¹⁵ Biorąc pod uwagę, że państwa członkowskie, które odpowiedziały na konsultacje, prowadzą ponad 40 % łącznego przywozu i wywozu.

- **Oszacowanie wpływu przepisów dobrowolnych i innych ułatwień**

Wdrożenie przepisów dobrowolnych i innych ułatwień zmniejszyłoby koszty finansowe i administracyjne, co wynika z poniższych obliczeń szacunkowych.

- **Oszacowanie łącznych kosztów preferowanego wariantu strategicznego dla przedsiębiorstw**

Tranzyt przypuszczalnie dotyczy tylko 10 % dostaw; stosowanie dokumentów standardowych lub dokumentów elektronicznych oraz otwartych zezwoleń na wielokrotny wywóz doprowadziłoby do zmniejszenia liczby wydawanych zezwoleń o około 30 %¹⁶. Łączny koszty preferowanego wariantu strategicznego wynosiłby zatem między **3 850 000 EUR a 4 620 000 EUR rocznie.**

- **Oszacowanie łącznych kosztów preferowanego wariantu strategicznego dla organów publicznych**

Każdy wariant strategiczny wiąże się z szeregiem jednorazowych kosztów (wdrożenie nowego rozporządzenia, zapoznanie z nowymi przepisami, szkolenia pracowników). Większość przedstawicieli państw członkowskich, którzy wzięli udział w konsultacjach, uznało, że nie będzie to oznaczać bezpośrednich ani długoterminowych kosztów budżetowych.

C. Porównanie szacowanych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa i organy publiczne między w sytuacji obecnej i przyszłej

W oparciu o powyższe obliczenia szacunkowe zwiększone koszty administracyjne ponoszone przez wszystkie przedsiębiorstwa w UE w związku z preferowanym wariantem strategicznym wyniosą między **1 350 000 EUR¹⁷ a 1 620 000 EUR.** Koszty finansowe ponoszone przez przedsiębiorstwa wprowadzające nowe rozporządzenie również prawdopodobnie wzrosną. Oczekuje się niewielkiego (lub braku) wzrostu kosztów ponoszonych przez organy publiczne państw członkowskich.

Proporcjonalność. Rozporządzenie jest instrumentem legislacyjnym, niezbędnym w przypadku kwestii polityki handlowej. Proporcjonalność została zapewniona przez ograniczenie wniosku do obowiązkowych postanowień Art. 10 UNFP. Preferowany wariant strategiczny uwzględnia obowiązujące przepisy w państwach członkowskich i nie wykracza ponad to, co jest niezbędne do osiągnięcia celu, z wyjątkiem środków mających na celu, w miarę możliwości, reakcję na zastrzeżenia ze strony podmiotów prywatnych.

9. MONITOROWANIE I OCENA

Elementem monitorowania może być sprawozdawczość (ze strony Komisji i państw członkowskich), oparta na określonej liście wskaźników, oceniających postęp i skuteczność preferowanego wariantu w osiąganiu głównych celów polityki. Komisja mogłaby przedstawić sprawozdanie na temat statusu wdrożenia po pięciu latach. Następnie możliwa by była ocena

¹⁶ Ostrożne dane szacunkowe uwzględniające komentarze przedstawicieli podmiotów prywatnych w UE, którzy stwierdzili, że łączna liczba zezwoleń jest równa liczbie dostaw.

¹⁷ Z obliczeń szacunkowych wynika, że wzrost kosztów finansowych i administracyjnych stanowiłby tylko 0,19 % łącznej wartości wywozu w 2007 r.

przyjętych środków. Porównanie „osiągniętych rezultatów” z „celami” pozwoliłoby Komisji podjąć decyzję o ewentualnej propozycji wprowadzenia poprawek.